

[Ole Vig Jensen]

og gjort det godt – men opgaven er jo alt for dyr og giver os ringe muligheder for samtidig at løse andre uddannelsesopgaver. Dette er kombineret med, at de fleste – og det gælder både arbejdstagere og arbejdsgivere – synes, at den bedste form for grunduddannelse i erhvervsuddannelserne er at komme ud i egentlig praktik i de ægte virksomheder. Dermed tror jeg, at vi med den kombination, vi nu er nået frem til her for 3-års-perioden, har truffet en rigtig beslutning.

Når det gælder erhvervsgrunduddannelsen, har vi også i Det Radikale Venstre taget forbehold for forslaget, som det foreligger, men ingenlunde ud fra et ønske om, at vi ikke skal igennem med nogle uddannelsesstilbud til den gruppe af unge. Jeg synes også, det er prisværdigt, at regeringen har taget Socialkommissionens forslag så hurtigt op og her fremsætter et forslag. Vi har bare den opfattelse, at det er nødvendigt at arbejde mere grundigt med det lovforslag end med de øvrige, og det er det, vores forbehold går på. Jeg mener, at regeringen i sin begrundelse, hvor den jo også bygger på Socialkommissionen, angiver, hvad det er for nogle problemstillinger, vi står over for, og som vi må have løst for den gruppe af elever, der ikke vil have mulighed for at gøre brug af det normale erhvervsuddannelsessystem.

Jeg betragter dette særlige uddannelsesstilbud som en kombination af på den ene side at give nogle relevante uddannelser, som kan bruges i nye sammenhænge, og samtidig være et uddannelsesforberedende indslag i uddannelsesbilledet. I den retning synes jeg, at dette forslag er på sporet af noget af det, vi er nødt til at tage op.

Jeg er klar over, at der i, jeg tror både det gælder arbejdsgiverkredse og arbejdstagerkredse, er forbehold over for, at der skal findes andre uddannelsesretninger end dem, vi kender i det almindelige erhvervsuddannelsessystem, men det slår jo ikke til, og de, der har ansvaret for erhvervsuddannelserne i det daglige, må jo også erkende, at de ikke har kunnet løse de opgaver, der foreligger. Vi vil have grupper af unge i fremtiden, der, som jeg allerede har sagt det, ikke vil kunne tage en af de eksisterende erhvervsuddannelser, og som vi må konstruere nogle nye uddannelsesstilbud til, der giver dem en mulighed for senere at komme i beskæftigelse eller, hvis de er modne til

det, forberedt til det, at gå ind i en egentlig erhvervsuddannelse.

Endelig vil jeg sige, at vi jo også har den gruppe, som muligvis delvis er omfattet af dette forslag, og som i daglig omtale kaldes de sent udviklede, hvor vi jo har haft et udviklingsarbejde kørende over en 3-års-periode, og hvor vi nu forventer erfaringsindsamlingen sluttet i løbet af kort tid, og hvor vi får en rapport. Vi lægger vægt på, at den del af det vil kunne få en særlig behandling, for jeg tror, det er en særlig udsat gruppe.

Afsluttende vil jeg sige, at der er brug for denne ekstraordinære indsats i en tid, hvor der dels er afmatning i erhvervslivet, og hvor vi samtidig stadig har forholdsvis store årgange af unge. Derfor tror jeg på, at man med det 3-årige forlig, der er indgået her, og som nu udmøntes i lovgivning, har løst de problemer, der står foran os i den kommende tid.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er en god aftale, vi har til første behandling her i dag. Baggrunden for aftalen er jo den triste, at det danske samfund gennem længere tid har haft et stort problem – det problem, der består i, at vi har manglet praktikpladser og uddannelsesmuligheder for en alt for stor gruppe unge. Det er uværdigt, også i en tid med stor arbejdsløshed, ikke at kunne sørge for de unges uddannelse og oplæring. Det er af helt afgørende betydning, at man som ung får et solidt fodfæste på arbejdsmarkedet.

I en periode har vi forsøgt at løse problemet med den såkaldte PKU-ordning, og der har egentlig været overraskende gode erfaringer med denne ordning, så vidt jeg kan se det. De unge har på trods af skolens simulerede verden lært meget nyttigt, de er blevet opøvet i nogle færdigheder og har fået styrket deres selvtillid. Og mange af dem har fået job. Det har faktisk fungeret overraskende godt, men den ordning er bare for dyr, og derfor må det være rimeligt, at vi strækker midlerne ud til at omfatte nogle flere, så der er flere, der får gavn af de penge, vi bruger på området.

Jeg er tilfreds med, at PKU-ordningen fortsætter på lavt blus. Det skal være målet, at den skal ned på et så lavt blus som muligt for mig at se, og det kommer den forhåbentlig også.

De tre første lovforslag, som vi her har til behandling, fører pengene tilbage til virksom-